

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o lokalni samoupravi obsega:

- Zakon o lokalni samoupravi – ZLS (Uradni list RS, št. 72/93 z dne 31. 12. 1993),
- Odločbo o razveljavitvi prvega odstavka 95. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 6/94 z dne 11. 2. 1994),
- Odločbo o razveljavitvi 13. člena ter prvega in tretjega odstavka 14. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93) in o ustavitvi postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti odloka o določitvi referendumskega območja za ustanovitev občine Koper in odloka razpisu referenduma za ustanovitev občine Koper (Uradni list RS, št. 38/94) (Uradni list RS, št. 45/94 z dne 22. 7. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 57/94 z dne 29. 9. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 14/95 z dne 10. 3. 1995),
- Odločbo o razveljavitvi prvega odstavka 101. člena zakona o upravi in tretjega odstavka 99.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 20/95 z dne 7. 4. 1995),
- Odločbo o razveljavitvi drugega stavka tretjega odstavka 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 9/96 z dne 16. 2. 1996).

ZAKON o lokalni samoupravi (ZLS)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 6)

1. poglavje SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa načela za ureditev lokalnih samoupravnih skupnosti.

2. člen

Občine so temeljne lokalne samoupravne skupnosti.

Občina v okviru ustave in zakonov samostojno ureja, in opravlja svoje zadeve in izvršuje naloge, ki so nanjo prenesene z zakoni.

Po predhodnem soglasju občine lahko država z zakonom prenese na občino opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti, če za to zagotovi tudi sredstva.

3. člen

Občine se samostojno odločajo o povezovanju v širše lokalne samoupravne skupnosti, tudi v pokrajine.

Pokrajine urejajo in opravljajo lokalne zadeve širšega pomena, ki presegajo zmogljivosti občin.

Po predhodnem soglasju oziroma sporazumu s pokrajino lahko država z zakonom prenese na pokrajino opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti, če za to zagotovi tudi sredstva.

4. člen

Mestna občina se ustanovi na območju mesta po postopku in ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

5. člen

Občine se na območjih, kjer živijo pripadniki madžarske in italijanske narodne skupnosti, oblikujejo tako, da je v njih zagotovljeno uresničevanje posebnih pravic narodnih skupnosti.

6. člen

Lokalne samoupravne skupnosti sodelujejo med seboj na načelih prostovoljnosti in solidarnosti, lahko združujejo v ta namen sredstva in oblikujejo skupne organe, organizacije in službe za opravljanje skupnih zadev.

Lokalne samoupravne skupnosti sodelujejo tudi z lokalnimi skupnostmi drugih držav ter z mednarodnimi organizacijami lokalnih skupnosti.

7. člen

Lokalne samoupravne skupnosti so osebe javnega prava s pravico posedovati, pridobivati in razpolagati z vsemi vrstami premoženja.

8. člen

Lokalne samoupravne skupnosti se financirajo iz lastnih virov.

Občinam, ki zaradi slabše razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti izvajanja z zakonom določenih nalog, zagotovi potrebna dodatna sredstva država.

9. člen

Občina ima svoje ime, ki ga določi zakon. Zakon določi tudi sedež občine.

10. člen

Lokalne samoupravne skupnosti imajo pravico do uporabe lastnega grba in zastave. Grb in zastava se morata razlikovati od grbov in zastav drugih lokalnih samoupravnih skupnosti.

Lokalne samoupravne skupnosti uporabljajo pečat, ki mora vsebovati označbo in ime lokalne samoupravne skupnosti.

11. člen

Osebe, ki imajo na območju lokalne samoupravne skupnosti stalno prebivališče, so člani lokalne samoupravne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: občani).

Občani v lokalnih samoupravnih skupnostih odločajo o zadevah lokalne samouprave preko svetov, sestavljenih iz članov, ki jih volijo svobodno in tajno na podlagi neposredne, enake in splošne volilne pravice.

Občani v lokalnih samoupravnih skupnostih odločajo o zadevah lokalne samouprave tudi neposredno – na svojih zborih, z referendumom in preko ljudske iniciative.

II. poglavje OBMOČJE IN DELI OBČINE

12. člen

Območje občine obsega območje naselja ali več naselij, ki so povezana s skupnimi potrebami in interesi prebivalcev.

13. člen

Občina mora biti sposobna zadovoljevati potrebe in interese svojih prebivalcev in izpolnjevati druge naloge v skladu z zakonom.

Šteje se, da je občina sposobna na svojem območju zadovoljevati potrebe in izpolnjevati naloge iz prejšnjega odstavka, če so zagotovljeni naslednji pogoji:

- osemletno šolanje (popolna osnovna šola);
- primarno zdravstveno varstvo občanov (zdravstveni dom ali zdravstvena postaja);
- preskrba z življenjskimi potrebščinami (trgovina z živili in mešanim blagom);
- komunalna opremljenost (oskrba s pitno vodo, odvajanje in čiščenje odpadnih voda, oskrba z električno energijo);
- poštne storitve;
- finančne storitve hranilnice ali banke;
- knjižnica (splošno izobraževalna ali šolska);
- prostori za upravno dejavnost lokalnih skupnosti.

13.a člen

Občina ima najmanj 5000 prebivalcev.

Zaradi geografskih, obmejnih, narodnostnih, zgodovinskih ali gospodarskih razlogov sme imeti občina izjemoma tudi manj kot 5000 prebivalcev.

Pri ustanavljanju občin se morajo kriteriji iz 13. in 13.a člena upoštevati kot celota.

14. člen

Občina se ustanovi in njeno območje določi z zakonom po prej opravljenem referendumu, s katerim se ugotovi volja prebivalcev na določenem območju.

Postopek za ustanovitev občin in določitev njihovih območij ureja poseben zakon.

15. člen

Dvoje ali več sosednjih občin se lahko združi v novo občino, če se za to na referendumu v vsaki občini izreče večina volivcev, ki so glasovali.

Občina se lahko razdeli na dvoje ali več novih občin, če območje vsake od predvidenih novih občin izpolnjuje pogoje po tem zakonu in če se za to na referendumu na območju vsake od predvidenih novih občin izreče večina volivcev, ki so glasovali.

Del občine, ki obsega območje naselja ali več sosednjih naselij, se lahko izloči iz občine in ustanovi kot nova občina, če se za to na referendumu v tem delu občine odloči večina volivcev, ki so glasovali, in če oba tako nastala dela občine tudi izpolnjujeta pogoje za novo občino.

Del občine se lahko izloči iz občine in priključi k sosednji občini, če se za to v tem delu občine in v občini, kateri se ta del občine želi priključiti, na referendumu odloči večina volivcev, ki so glasovali, in če preostali del občine tudi izpolnjuje pogoje za novo občino.

15.a člen

Mesto je večje urbano naselje, ki se po velikosti, ekonomski strukturi, prebivalstveni gostoti, naseljenosti in zgodovinskem razvoju razlikuje od drugih naselij.

Mesto ima več kot 3.000 prebivalcev.

Naselje dobi status mesta z odločitvijo Državnega zbora.

Glede naselij, ki so status mesta že dobila v skladu s predpisi, veljavnimi v času podelitve, Državni zbor samo ugotovi, da že imajo status mesta.

16. člen

Na območju mesta se zaradi enotnega prostorskega in urbanističnega urejanja, zadovoljevanja komunalnih potreb in planiranja razvoja ustanovi mestna občina.

Mestna občina je gosto in strnjeno naselje ali več naselij, povezanih v enoten prostorski organizem in mestno okolico, ki jo povezuje dnevna migracija prebivalstva.

Na mestno občino država lahko prenese opravljanje določenih nalog iz svoje pristojnosti, ki se nanašajo na razvoj mesta. Mesto lahko dobi status mestne občine, če ima najmanj 10.000 prebivalcev in je geografsko, gospodarsko in kulturno središče svojega gravitacijskega območja.

Mesto lahko dobi status mestne občine, če ima najmanj 20.000 prebivalcev in najmanj 15.000 delovnih mest, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih in je geografsko, gospodarsko in kulturno središče svojega gravitacijskega območja.

Mestno občino ustanovi Državni zbor z zakonom. Z zakonom se določita območje in ime mestne občine.

16.a člen

Mestna občina mora na svojem območju poleg pogojev iz 13. člena tega zakona izpolnjevati še naslednje pogoje:

- poklicne in srednje šole ter oddelke visokih šol in fakultet;
- bolnišnico;
- omrežje javnih služb;
- telekomunikacijska središča;
- univerzitetne in specialne knjižnice, specializirani INDOK centri;
- kulturna dejavnost (gledališča, muzeji, arhivi);
- lokalne RTV postaje in tisk;
- športno rekreacijski prostori in objekti;
- znanstveno-raziskovalna dejavnost.

17. člen

Območje občine je lahko v naravi označeno z ustreznimi prometnimi in neprometnimi znaki.

18. člen

Območje občine je lahko v skladu s statutom občine razdeljeno na krajevne, vaške ali četrtne skupnosti, če je to utemeljeno s prostorskimi, zgodovinskimi, upravno-gospodarskimi ali kulturnimi razlogi in če je to v interesu prebivalcev dela občine.

Interes prebivalcev za četrtne skupnosti se ugotovi na zborih krajanov.

V krajevni, vaški ali četrtni skupnosti se lahko v skladu s statutom občine in z zagotovitvijo finančnih sredstev opravlja del nalog, ki jih ima po tem zakonu občina.

19. člen

Statut občine podrobneje določa naloge, ki jih ožji deli občine opravljajo samostojno, način njihovega financiranja, načela za organiziranost in delovanje njihovih organov ter njihov pravni status.

III. poglavje NALOGE OBČINE

20. člen

Občina lahko v skladu z zakoni poseduje, pridobiva in razpolaga z vsemi vrstami premoženja, ustanavlja in vodi javna in druga podjetja ter v okviru sistema javnih financ določa svoj proračun.

21. člen

Občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena, ki jih določi s splošnim aktom občine ali so določene z zakonom.

Občina za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev opravlja zlasti naslednje naloge:

- upravlja občinsko premoženje;
- omogoča pogoje za gospodarski razvoj občine;
- ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj;
- v okviru svojih pristojnosti ureja, upravlja in skrbi, za lokalne javne službe;
- pospešuje službe socialnega skrbstva, za predšolsko varstvo, osnovno varstvo otroka in družine, za socialno ogrožene, invalide in ostarele;
- skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja;
- ureja in vzdržuje vodovodne in energetske komunalne objekte;
- pospešuje vzgojno izobraževalno, informacijsko, dokumentacijsko, društveno, turistično, kulturno in drugo, dejavnost na svojem območju;
- pospešuje razvoj športa in rekreacije;
- gradi, vzdržuje in ureja lokalne javne ceste, javne poti, rekreacijske in druge javne površine;
- opravlja nadzorstvo nad krajevnimi prireditvami;
- organizira komunalno-redarstveno službo in skrbi za red v občini;
- skrbi za požarno varnost in organizira reševalno pomoč;
- zagotavlja izvensodno poravnavo sporov;
- organizira pomoč in reševanje za primere elementarnih in drugih nesreč;
- organizira opravljanje pokopališke in pogrebne službe;
- določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine;
- sprejema statut občine in druge splošne akte;
- organizira občinsko upravo;
- ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

21.a člen

Občina opravlja statistično, evidenčno in analitično funkcijo za svoje potrebe ter za te potrebe pridobiva na podlagi pisne zahteve statistične in evidenčne podatke od pooblaščenih organov za zbiranje statističnih in evidenčnih podatkov.

Za potrebe iz prejšnjega odstavka, občina na podlagi pisne zahteve pridobiva od upravljalcev zbirk podatke o fizičnih osebah, ki imajo v občini stalno ali začasno prebivališče in o fizičnih osebah, ki imajo v občini nepremičnine, ter podatke o pravnih osebah, ki imajo sedež ali premoženje oziroma del premoženja v občini.

22. člen

Poleg lokalnih zadev javnega pomena mestna občina opravlja še naloge, ki se nanašajo na razvoj mesta. Mestna občina zlasti:

- skrbi za smotrni razvoj na območju mesta kot celote;
- skrbi za mestne prometne naprave in mestne javne zgradbe;
- določa namembnost mestnega prostora in usklajuje rabo prostora z mejnimi občinami;
- urejuje mestni promet;
- zagotavlja delovanje informacijsko-dokumentacijskih, kulturnih, znanstvenih, socialnih, varstvenih in zdravstvenih ustanov, ki imajo pomen za širšo lokalno skupnost ali za republiko;

- zagotavlja varstvo naravnih in kulturnih spomenikov na območju mesta, ki so lokalnega pomena;
- določa posebne davke v skladu z zakonom za opravljanje funkcij mesta;
- ustanavlja službe za širše območje na področju vzgoje, izobraževanja, poklicnega usposabljanja, socialnega skrbstva in otroškega varstva ter druge službe javnega pomena.

23. člen

Mestna občina, ki je povezana v pokrajino, lahko opravlja upravne funkcije pokrajine, če tako odločijo občine.

24. člen

Po predhodnem soglasju z občino lahko država z zakonom prenese na občino izvajanje posameznih nalog iz državne pristojnosti.

Za prenesene naloge zagotavlja država občini tudi ustrezna sredstva za njihovo opravljanje.

25. člen

Občina lahko sproži spor pred arbitražo glede višine sredstev iz prejšnjega člena.

Arbitražo sestavlja enako število predstavnikov občine in vlade.

Če spora ni mogoče rešiti na način iz prejšnjega odstavka, odloči Vrhovno sodišče v upravnem sporu meritorno.

Za postopek pred arbitražo veljajo splošni procesni predpisi.

26. člen

Kadar je izražen poseben interes države za ohranitev poselitve in razvoj posameznih območij, lahko Državni zbor občinam na teh območjih podeli poseben status.

Pogoje za pridobitev posebnega statusa določi poseben zakon.

27. člen

Država zagotavlja posebna sredstva za razvoj občin s posebnim statusom.

IV. poglavje ORGANI OBČINE

28. člen

Organi občine so občinski svet, župan in nadzorni odbor.

29. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine. V okviru svojih pristojnosti občinski svet:

- sprejema statut občine;
- sprejema odloke in druge občinske akte;
- sprejema prostorske in druge plane razvoja občine;
- sprejema občinski proračun in zaključni račun;
- daje soglasje k prenosu nalog iz državne pristojnosti na občino;
- na predlog župana imenuje in razrešuje enega ali več podžupanov;
- imenuje in razrešuje člane nadzornega odbora ter člane komisij in odborov občinskega sveta;
- nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvrševanja odločitev občinskega sveta;
- daje mnenje k imenovanju načelnikov upravnih enot;
- imenuje in razrešuje predstavnike občine v sosvetu načelnika upravne enote;
- odloča o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja, kolikor s statutom občine ali z odlokom občinskega sveta za odločanje o tem ni pooblaščen župan;
- imenuje in razrešuje člane sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin.
- odloča o drugih zadevah, ki jih določa zakon in statut občine;

Občinski svet odloča tudi o na občino z zakonom prenesenih zadevah iz državne pristojnosti, če zakon ne določa, da o teh zadevah odloča drug občinski organ.

30. člen

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki jo imenuje izmed članov občinskega sveta.

Občinski svet lahko ustanovi tudi druge komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Člane komisij in odborov imenuje izmed članov občinskega sveta, lahko pa tudi izmed drugih občanov.

31. člen

Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s statutom občine in poslovníkom občinskega sveta obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

32. člen

Nadzorni odbor:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine;
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe proračunskih sredstev;
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet. Člani nadzornega odbora ne morejo biti člani občinskega sveta, občinski uradniki in drugi javni uslužbenci ter člani poslovodstev organizacij, ki so uporabniki proračunskih sredstev.

33. člen

Župan predstavlja in zastopa občino.

Župan predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta ter skrbi za izvajanje odločitev občinskega sveta. Odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta lahko predloži tudi vsak posamezni član občinskega sveta.

Župan ima pravico udeleževati se sej občinskega sveta in na njih razpravljati, predlagati sklic redne ali izredne seje občinskega sveta ter predlagati obravnavanje določenih zadev na seji občinskega sveta.

Župan skrbi za objavo statuta, odlokov in drugih splošnih aktov občine. Če predsednik občinskega sveta na predlog župana ne skliče seje v roku enega meseca od podanega predloga, jo lahko skliče župan.

Župan zadrži objavo splošnega akta občinskega sveta, če meni, da je neustaven ali nezakonit, in predlaga občinskemu svetu, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje. Če občinski svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vloži pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

Če se odločitev občinskega sveta nanaša na zadevo, ki je z zakonom prenešana na občino, župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost oziroma neprimernost take odločitve.

33.a člen

Podžupan pomaga županu pri njegovem delu.

Župan lahko pooblasti podžupana za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti.

V statutu občine se določi, kdo nadomešča župana v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti.

34. člen

V primeru razmer, v katerih bi bilo lahko v večjem obsegu ogroženo življenje in premoženje občanov, občinski svet pa se ne more pravočasno sestati, lahko župan sprejme začasne nujne ukrepe. Te mora predložiti v potrditev občinskemu svetu takoj, ko se ta lahko sestane.

34.a člen

Člani občinskega sveta, župan, podžupan in tajnik občine so občinski funkcionarji.

35. člen

Občinski svet sprejema odločitve na svoji seji z večino glasov navzočih članov. Svet lahko veljavno sklepa, če je na seji navzočih večina članov.

Občinski svet izmed svojih članov izvoli predsednika, lahko pa tudi enega ali več podpredsednikov občinskega sveta.

Predsednik občinskega sveta predstavlja svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

Podpredsednik občinskega sveta pomaga predsedniku pri njegovem delu, ga nadomešča v odsotnosti ali v primeru zadržanosti in po njegovem pooblastilu opravlja posamezne zadeve z njegovega delovnega področja.

Strokovno in administrativno pomoč pri pripravi in vodenju sej občinskega sveta, njegovih komisij in odborov zagotavlja župan z zaposlenimi v občinski upravi. Občinski svet za opravljanje teh del lahko imenuje sekretarja občinskega sveta. Če sekretar opravlja svoje delo na podlagi delovnega razmerja, sklene delovno razmerje v občinski upravi.

36. člen

Občinski svet ureja svoje delo s poslovnikom, ki ga sprejema z dvotretjinsko večino navzočih članov.

V statutu občine se določi način zagotavljanja javnosti dela organov občine.

37. člen

Občinski svet se voli na podlagi splošne in enake volilne pravice z neposrednim in tajnim glasovanjem.

Volilno pravico imajo državljani, ki imajo v občini stalno prebivališče.

Podrobneje se volitve v občinski svet uredijo v posebnem zakonu.

37.a člen

Članu občinskega sveta preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od šest mesecev,
- če v treh mesecih po potrditvi mandata ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta,
- če odstopi.

Članu občinskega sveta preneha mandat z dnem, ko občinski svet ugotovi, da so nastali razlogi iz prejšnjega odstavka.

Ne glede na določbo 30. člena zakona o lokalnih volitvah, v primerih prenehanja funkcije zaradi razlogov iz prve do pete alineje prvega odstavka tega člena, nadomesti člana občinskega sveta, ki mu preneha funkcija, naslednji kandidat z iste liste kandidatov. Če takega kandidata ni, ga nadomesti kandidat z istoimenske liste v volilni enoti, v kateri je imela lista največji ostanek glasov v razmerju do količnika v volilni enoti.

37.b člen

Člani občinskega sveta praviloma opravljajo svojo funkcijo nepoklicno. Način opravljanja funkcije določa občinski statut.

Funkcija člana občinskega sveta ni združljiva s funkcijo župana, podžupana in člana nadzornega odbora kot tudi ne z delom v občinski upravi.

Funkcija člana občinskega sveta tudi ni združljiva s funkcijo načelnika upravne enote in vodje notranje organizacijske enote v upravni enoti, kot tudi ne z delom v državni upravi na delovnih mestnih, na katerih delavci izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela organov občine.

38. člen

Občinski svet šteje od 7 do 45 članov.

39. člen

Na narodnostno mešanih območjih, določenih z zakonom, kjer živita italijanska oziroma madžarska narodna skupnost, imata narodni skupnosti v občinskem svetu najmanj po enega predstavnika. S statutom občine se določi neposredna zastopanost narodnih skupnosti tudi v drugih organih občine.

V okviru svojih pristojnosti občine s posebnimi akti urejajo vprašanja, ki zadevajo uresničevanje pravic ter financiranje narodnih skupnosti.

K predpisom iz prejšnjega odstavka daje soglasje Svet narodne skupnosti prek predstavnikov narodnih skupnosti v občinskih svetih. Kadar organi občine odločajo o drugih vprašanjih, ki se nanašajo na uresničevanje posebnih pravic narodnih skupnosti, morajo predhodno pridobiti mnenje samoupravne narodne skupnosti.

V narodnostno mešanih občinah se ustanovi komisija za narodnostna vprašanja. V sestavi komisije imajo pripadniki narodne skupnosti polovico članov oziroma članic.

Na območjih, kjer živi avtohtono naseljena romska skupnost, imajo Romi v občinskem svetu najmanj po enega predstavnika.

40. člen

Kadar so v občini pripadniki slovenskega naroda v manjšini, se za njih smiselno uporabljajo določbe tega zakona o zastopanosti italijanske in madžarske narodne skupnosti v občinskih organih.

41. člen

Člani občinskega sveta se volijo za štiri leta. Mandatna doba članov občinskega sveta se začne s potekom mandatne dobe prejšnjih članov sveta, traja pa do prve seje novo izvoljenega sveta.

42. člen

Župana volijo državljani, ki imajo v občini stalno prebivališče, na neposrednih tajnih volitvah.

Mandatna doba župana traja 4 leta.

Glede prenehanja mandata župana se primerno uporabljajo določbe 37.a člena tega zakona.

43. člen

Funkciji župana in podžupana nista združljivi s funkcijo članov občinskega sveta in članov nadzornega odbora ter z delom v občinski upravi, kot tudi ne s funkcijami in deli iz tretjega odstavka 37.b člena tega zakona.

Če je član občinskega sveta izvoljen za župana, mu preneha mandat člana občinskega sveta.

Če je član občinskega sveta imenovan za podžupana, v času opravljanja te funkcije ne more opravljati funkcije člana občinskega sveta. V tem času opravlja funkcijo člana občinskega sveta naslednji kandidat z iste liste kandidatov. Če takega kandidata ni, opravlja funkcijo članov občinskega sveta kandidat z istoimenske liste v volilni enoti, v kateri je imela lista največji ostanek glasov v razmerju do količnika v volilni enoti.

44. člen

Neposredne oblike sodelovanja, občanov pri odločanju v občini so zbor občanov, referendum in ljudska iniciativa.

45. člen

Zbor občanov se lahko skliče za vso občino ali za njen posamezen del. Skliče ga župan na lastno pobudo, na pobudo sveta ali na zahtevo petih odstotkov volivcev v občini oziroma v njenem delu, ki ga določi statut.

46. člen

Občinski svet lahko o kakšnem svojem aktu ali drugi odločitvi razpiše referendum na lastno pobudo, mora pa ga razpisati, če to zahteva najmanj deset odstotkov volivcev v občini.

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo pravico voliti člane občinskega sveta. Odločitev na referendumu je sprejeta, če zanjo glasuje večina volivcev, ki so glasovali.

Podrobneje določi način glasovanja na referendumu statut občine v skladu z zakonom.

Občinski svet določi rok za razpis referenduma na podlagi zakona.

47. člen

Občinski svet lahko razpiše svetovalni, referendum o posameznih vprašanih posebnega pomena iz občinske pristojnosti, da se ugotovi volja občanov.

Svetovalni referendum ne zavezuje občinskih organov.

Referendum se razpiše za vso občino ali za njen del. Statut občine lahko določi, da se referendum razpiše tudi na zahtevo določenega števila volivcev, ki ga predpiše statut.

48. člen

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva izdajo ali razveljavitev splošnega akta ali druge odločitve iz pristojnosti občinskega sveta oziroma drugih občinskih organov.

Organ, na katerega je naslovljena zadeva iz prvega odstavka, je dolžan v roku, ki ga določi statut občine, najkasneje pa v treh mesecih odločiti o zahtevi.

V. poglavje OBČINSKA UPRAVA

49. člen

Organizacijo in delovno področje občinske uprave določi občinski svet na predlog župana.

Občinsko upravo praviloma vodi župan. Občinsko upravo lahko vodi tajnik, ki ga imenuje občinski svet na predlog župana.

Manjše občine imajo lahko skupno občinsko upravo.

50. člen

Sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določi župan.

O imenovanju oziroma sklenitvi delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi odloča župan oziroma po njegovem pooblastilu tajnik občinske uprave.

VI. poglavje PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE OBČINE

51. člen

Premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice.

Občina mora s premoženjem gospodariti kot dober gospodar.

Odsvojitve delov premoženja občine je dopustna le proti plačilu, ki postane del premoženja občine, razen če se del premoženja podari za humanitarne,

znanstvenoraziskovalne, izobraževalne ali druge tovrstne namene. Odločitev o odsvojitvi delov premoženja občine sprejme občinski svet.

Odsvojitve nepremičnin je možna, kadar se zanjo opredeli dve tretjini članov občinskega sveta.

Vrednost premoženja izkazuje občina v premoženjski bilanci v skladu z zakonom.

52. člen

Lokalne zadeve javnega pomena financira občina iz lastnih virov, sredstev države in iz zadolžitve. Lastni viri občine so:

1. davki in druge dajatve,
2. dohodki od njenega premoženja.

Država zagotavlja občinam finančno izravnavo v takšni višini, da bo javna poraba na prebivalca v vsaki občini dosegla v povprečju najmanj 90 odstotkov zagotovljene povprečne porabe na prebivalca v občinah v Republiki Sloveniji.

53. člen

Za financiranje lokalnih zadev javnega pomena pripadajo občini naslednji prihodki:

1. davek od premoženja,
2. davek na dediščine in darila,
3. davek na dobitke od iger na srečo,
4. davek na promet nepremičnin,
5. drugi davki, določeni z zakonom.

Občina lahko predpisuje davke iz prejšnjega odstavka pod pogoji, ki jih določa zakon.

Za financiranje lokalnih zadev javnega pomena pripadajo občini tudi prihodki iz dohodnine.

Razmerje za razporeditev prihodkov iz prejšnjega odstavka se določi s posebnim aktom Državnega zbora.

54. člen

Dohodki od premoženja občine so zlasti:

1. dohodki od zakupnin in najemnin za zemljišča in objekte, ki so občinska lastnina,
2. dohodki od vlaganj kapitala,
3. dohodki od vrednostnih papirjev in drugih pravic, ki jih je občina kupila,
4. dohodki od rent. dobička javnih podjetij in koncesij.

55. člen

Občina se lahko zadolži pod pogoji, določenimi z zakonom.

56. člen

Država je dolžna zagotoviti občini dodatna sredstva:

- do opravljanje nujnih nalog občine;
- za financiranje nalog, ki jih prenese v opravljanje občini;
- za sofinanciranje lokalnih zadev javnega pomena, kadar ima poseben interes za njen razvoj;
- izravnava z investicijskim vložkom v skladu s programom v občinah z najnižjim komunalnim standardom.

Z državnim proračunom se za posamezno proračunsko obdobje ob upoštevanju čimbolj enakomernega regionalnega razvoja določi višina finančnih sredstev, ki se dodelijo posamezni občini zaradi nemotenega izvajanja lokalnih zadev javnega pomena iz tretje alineje prvega odstavka tega člena.

Višina sredstev iz drugega odstavka tega člena se za posamezno občino določi zlasti glede na:

- število prebivalstva in poseljenost občine,
- geografske značilnosti,
- status občine z vidika posebnih interesov države za njen razvoj.

57. člen

Prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe občine morajo biti zajeti v proračunu občine, ki ga ta sprejme v skladu z zakonom.

Občina lahko razpolaga samo s tistimi dohodki, ki so bili vplačani v proračun do konca proračunskega leta.

Za izdatke, ki v tekočem letu niso predvideni v proračunu občine, je potrebno pridobiti predhodno soglasje občinskega sveta. Občinski proračun se sprejme za proračunsko leto, ki se začne in konča hkrati s proračunskim letom za državni proračun.

Če občinski proračun ni pravočasno sprejet, se javna poraba občine začasno financira po proračunu za prejšnje leta.

58. člen

Državni zbor lahko razpusti občinski svet in razpiše predčasne volitve:

- če občinski svet v letu, za katero ni bil sprejet proračun, tudi za prihodnje leto ne sprejme proračuna, ki bi lahko začel veljati ob začetku leta, ali
- če se po najmanj trikratnemu sklicu občinskega sveta v obdobju šestih mesecev občinski svet ne sestane na sklepčni seji.

59. člen

Računsko sodišče preverja poslovanje samoupravne lokalne skupnosti ter pravnih oseb, ki jih ustanovi samoupravna lokalna skupnost ali je njihov lastnik.

Porabo sredstev iz prvega odstavka 55. člena in prvega ter drugega odstavka 56. člena nadzoruje tudi ministrstvo, pristojno za finance.

60. člen

O načinu financiranja nalog pokrajine odločajo občine, ki so jo ustanovile, razen za prenesene pristojnosti, za katere zagotavlja sredstva država.

VII. poglavje OBČINSKE JAVNE SLUŽBE

61. člen

Občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih sama določi in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom (lokalne javne službe).

Opravljanje lokalnih javnih služb zagotavlja občina:

- neposredno v okviru občinskih služb (občinske uprave);
- z ustanavljanjem javnih gospodarskih in drugih javnih zavodov ter javnih gospodarskih služb;
- z dajanjem koncesij;
- z vlaganjem lastnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

62. člen

Način in pogoje opravljanja lokalnih javnih služb predpiše občina, če zakon ne določa drugače.

63. člen

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za pokrajino, uredijo pa se v sporazumu o povezovanju, če za posamezna vprašanja poseben zakon ne določa drugače.

VIII. poglavje SPLOŠNI IN POSAMIČNI AKTI OBČINE

64. člen

Občina sprejme svoj statut.

Statut občine določa temeljna načela za organizacijo in delovanje občine, oblikovanje in pristojnosti občinskih organov, organizacijo občinske uprave in javnih služb, način sodelovanja občanov pri sprejemanju odločitev v občini in druga vprašanja skupnega pomena v občini, ki jih določa zakon.

Statut sprejme svet z dvotretjinsko večino vseh članov. Če statut ni sprejet, se najprej v tridesetih dneh, najkasneje pa v šestdesetih dneh ponovno odloča o njegovem sprejemu. [drugi stavek razveljavljen](#)

65. člen

Občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti z odloki, odredbami, pravilniki in navodili.

Zadeve iz prenesene pristojnosti ureja občina z odloki in drugimi predpisi, določenimi z zakoni.

66. člen

Statut in drugi predpiši občine morajo biti objavljeni, veljati pa začnejo petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

Statut in drugi predpisi občine se objavijo v uradnem glasilu.

67. člen

Občina odloča s posamičnimi akti o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

O upravnih stvareh iz občinske pristojnosti odloča na prvi stopnji občinska uprava, na drugi stopnji pa župan, če ni z zakonom drugače določeno.

68. člen

Organi občine in nosilci javnih pooblastil odločajo v upravnih stvareh in o drugih pravicah, obveznostih in pravnih koristih posameznikov in organizacij v upravnem postopku.

O pritožbah zoper posamične akte izdane v upravnih stvareh iz prenesene pristojnosti in na podlagi javnih pooblastil, odloča pristojni državni organ, ki ga določa zakon.

69. člen

O zakonitosti dokončnih posamičnih aktov organov občine odloča v upravnem sporu pristojno sodišče.

70. člen

Materialni akti in akti poslovanja občine morajo temeljiti na zakonu in drugem zakonitem predpisu.

71. člen

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za splošne in posamične akte pokrajine in drugih oblik povezovanja lokalnih skupnosti, če za prenesene naloge in za izvrševanje javnih pooblastil s posebnim zakonom ni določeno drugače.

IX. poglavje POKRAJINA

72. člen

Zaradi urejanja in opravljanja lokalnih zadev širšega pomena se občine lahko povezujejo v pokrajine.

Pokrajina se ustanovi na širšem geografsko zaokroženem območju, na katerem se odvija pomemben del družbenih, gospodarskih in kulturnih odnosov tam živečega prebivalstva in na katerem je – glede na površino ozemlja, število prebivalstva ter obstoječih in potencialnih, gospodarskih zmogljivosti mogoče planirati razvoj, ki bo pospeševal gospodarsko, kulturno in socialno ravnotežje v pokrajini in v državi.

V območje pokrajine so vključena celotna območja posameznih občin.

Narodnostno mešane občine in občine, ki so zainteresirane za povezavo med njimi, se povezujejo v pokrajino, kjer se rešujejo širša vprašanja, ki zadevajo uresničevanje v ustavi določenih pravic in položaja narodnih skupnosti.

Pokrajina je oseba javnega prava.

73. člen

Pokrajina se ustanovi, spremeni ali ukine z zakonom na podlagi odločitev občinskih svetov, sprejetih z dvotretjinsko večino vseh članov. O odločitvi občinskega sveta se lahko izvede referendum. Odločitev o vključitvi občine v pokrajino je na referendumu sprejeta, če se za to odloči večina volivcev, ki so glasovali.

Občina lahko izstopi iz pokrajine z odločitvijo sveta občine. O odločitvi sveta občine, se v občini lahko izvede referendum. Sklep o izstopu mora biti sprejet najkasneje šest mesecev pred zaključkom proračunskega leta. Pred začetkom postopka za izstop občine iz pokrajine morata pokrajina in občina izdelati premoženjsko, delitveno in kadrovsko bilanco. Glede postopka izstopa se smiselno uporabljajo določbe o ustanovitvi pokrajine.

Pokrajina opravlja lokalne naloge širšega pomena, ki se nanašajo na komunalni, gospodarski, kulturni in socialni razvoj svojega območja, na zadovoljevanje skupnih potreb prebivalstva in gospodarstva na tem območju, na krepitev lokalne samouprave v občinah in na izravnavo njihovega razvoja.

S statutom pokrajine občine opredelijo lokalne zadeve širšega pomena, ki jih pokrajina opravlja v svoji pristojnosti, organe pokrajine in način njenega financiranja.

Za prenesene lokalne zadeve širšega pomena, za katere je tako določeno v statutu pokrajine, lahko občine dajejo soglasje pri urejanju teh zadev.

74. člen

Pokrajina v skladu s 73. členom zakona na podlagi svojih programov zlasti:

- skrbi za graditev in vzdrževanje komunalnih, energetskih, prometnih in drugih infrastrukturnih objektov ter za funkcioniranje ustreznih dejavnosti širšega pomena;
- skrbi za graditev in vzdrževanje objektov in za funkcioniranje služb na področju družbenih dejavnosti (šolstvo, kultura, zdravstvo, socialno varstvo, itd.), ki so pomembne za razvoj regije in niso del obveznih nalog republike na teh področjih;
- skrbi za odstranjevanje komunalnih in drugih odpadkov, za kontrolo in urejanje odplak in za druge oblike varstva okolja z napravami regionalnih zmogljivosti;
- pospešuje razvoj gospodarstva, zlasti pa kmetijstva, obrti in turizma na svojem območju;

- organizira in vzdržuje dejavnosti, službe in naprave, s katerimi lahko zagotavljajo pomoč občinam pri opravljanju njihovih nalog in pomoč pri krepitvi lokalne samouprave v občinah.

75. člen

Prenesene zadeve iz državne pristojnosti ureja in opravlja pokrajina kot svoje izvirne pristojnosti, če ji država za to zagotovi sredstva.

76. člen

Pri prenosu pristojnosti iz prejšnjega člena je potrebno upoštevati naslednja načela in merila:

- da se zagotavlja ustrezen in enakomeren gospodarski, kulturni in socialni razvoj pokrajin;
- da se upoštevajo interesi države v odnosu do pokrajin in v razmerju do občin;
- da država omogoča večjo dostopnost ter decentralizacijo upravnega odločanja in zagotavlja učinkovitost upravnega delovanja.

77. člen

Država lahko z zakonom prenese določene zadeve v izvirno pristojnost pokrajine, predvsem s področij:

- varstva okolja (varstvo tal, zraka, vodni viri, morje, odlagališča odpadkov, hidrogeološko varstvo, odpadne vode in drugo);
- urejanja prostora, (prostorsko urejevalska dokumentacija regionalnih in nižjih ravni);
- naravnih vrednot in kulturne dediščine;
- uveljavljanja pravic in položaja narodnih skupnosti;
- socialne politike;
- prometa in zvez (ceste, železnice, prevozi, telekomunikacije in drugo);
- oskrbe z energijo;
- služb za širše območje na področju zdravstva, socialnega varstva, šolstva in poklicnega usposabljanja;
- kmetijstva in ribolova;
- preskrbe, turizma in gostinstva.

78. člen

Na področjih iz prejšnjega člena pokrajina v okviru načel, ki jih določa zakon, ta področja ureja, opravlja upravne naloge ter izdaja konkretne upravne akte.

79. člen

Pokrajine sodelujejo tudi pri predlaganju in izvrševanju drugih zadev iz državne pristojnosti, tako da jo republika pooblasti za izdajanje posameznih predpisov.

80. člen

Država lahko z zakonom poveri pokrajini izvrševanje posameznih zadev iz državne pristojnosti.

Zadeve iz prejšnjega odstavka pokrajina opravlja kot državne zadeve po navodilih in s sredstvi države.

81. člen

Organi pokrajine so pokrajinski svet, predsednik in po potrebi pokrajinski odbori.

82. člen

Pokrajinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti pokrajine.

83. člen

Vsaka občina ima v pokrajinskem svetu enako število predstavnikov.

Predstavnike občin v pokrajinskem svetu izvolijo sveti občin.

Na narodnostno mešanih območjih, določenih z zakonom, kjer živita italijanska oziroma madžarska narodna skupnost, imata narodni skupnosti v pokrajinskem svetu najmanj po enega predstavnika.

84. člen

Predsednik predstavlja in zastopa pokrajino. Predsednika izvoli pokrajinski svet izmed svojih članov.

Predsednik skrbi in odgovarja za izvajanje odločitev pokrajinskega sveta in pokrajinskih odborov.

85. člen

V pokrajini, ki zajema narodnostno mešane občine, se smiselno uporabljajo določbe 39. člena tega zakona.

86. člen

Občine se zaradi urejanja in opravljanja lokalnih zadev širšega pomena lahko povezujejo tudi v skupnosti ali zveze dveh ali več občin.

Način povezovanja ter položaj teh skupnosti določijo statuti občin, ki se povezujejo v skupnost ali zvezo občin.

87. člen

Organizacijo pokrajin ureja poseben zakon.

X. poglavje
NADZOR DRŽAVNIH ORGANOV

88. člen

Državni organi nadzorujejo zakonitost dela organov občin.

V zadevah, ki jih na občine prenese država, pa opravljajo državni organi tudi nadzor nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela.

Državni nadzor nad delom organa lokalnih skupnosti izvršujejo vlada in ministrstva.

89. člen

Župan mora odloke, s katerimi občina ureja zadeve iz prenesene pristojnosti države brez odlašanja, najpozneje pa hkrati z objavo, predložiti vladi oziroma ustreznemu ministrstvu.

Vlada oziroma ministrstvo odloke, za katere meni, da so nezakoniti, lahko zadrži glede izvrševanja in jih predloži Ustavnemu sodišču.

90. člen

Če občina ne izvaja prenesenih nalog ali nalog na podlagi javnih pooblastil ji pristojno ministrstvo naloži izpolnitev naloge z odločbo.

Če občina z odločbo v določenem roku ne izpolni naloge, sprejme ministrstvo potrebne ukrepe na stroške občine.

XI. poglavje
VARSTVO LOKALNE SAMOUPRAVE IN PRAVIC POSAMEZNIKOV TER ORGANIZACIJ

91. člen

Občina oziroma pokrajina lahko vloži zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti predpisov države pri Ustavnem sodišču, s katerimi se posega v ustavni položaj in pravice lokalne skupnosti.

92. člen

Občina oziroma pokrajina lahko v upravnem sporu spodbija konkretne upravne akte in ukrepe, s katerimi državni organi izvršujejo oblastni nadzor.

93. člen

Občina oziroma pokrajina ima v postopku, v katerem se odloča o pravicah in obveznostih posameznikov in organizacij pred državnimi organi položaj stranke, če so s temi akti neposredno prizadete njene pravice in koristi, določene z ustavo in zakoni.

94. člen

Državni zbor mora pred izdajo zakonov in drugih predpisov, ki se v skladu z ustavo tičejo koristi občin in pokrajin, pridobiti njihovo mnenje. Če se predpis nanaša na posamezne občine oziroma pokrajine in posega v njihove koristi, mora izdajatelj predpisa pred njegovo izdajo seznaniti prizadeto občino oziroma pokrajino o namenu takšnega urejanja.

Zakon o lokalni samoupravi – ZLS (Uradni list RS, št. [72/93](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XII. poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

95. člen

V delih občin, kjer se državljani na zborih krajanov v krajevnih skupnostih, skladno z zakonom o referendumu za ustanovitev občin odločijo, da bodo izvedli referendume o oblikovanju novih občin do 31. marca 1994, se izvedejo volitve do 30. junija 1994. V drugih občinah se izvedejo volitve aprila 1994, referendumi o oblikovanju novih občin pa najkasneje do 31. decembra 1995.

Do sprejetja nove sistemske zakonodaje za financiranje občin pripada novo oblikovanim občinam delež javne porabe po sprejetem letnem proračunu preračunano na prebivalca, pri čemer se začete naložbe nadaljujejo po sprejetem programu za tekoče leto. Država zagotavlja takojšnje in redno financiranje novo nastali občini.

96. člen

V posameznih delih občine občani na svojih zborih oblikujejo zahteve po ustanovitvi svoje občine.

Zbore občanov skliče za območja sedanjih krajevnih skupnosti oziroma dele občine predsednik občinske skupščine oziroma župan.

V morebitnih sporih med posameznimi deli občine glede ustanovitve samostojnih občin posreduje arbitražna, ki jo sestavljajo predstavniki sptih strani ter predstavniki vlade.

97. člen

Območja mestnih četrti določijo polnoletni prebivalci z referendumom.

98. člen

Državni zbor sprejme zakon o ustanovitvi in mejah novih občin v treh mesecih po izvedenih referendumih o ustanovitvi občin.

99. člen

Nove občine morajo v treh mesecih po uveljavitvi zakona iz prejšnjega člena izvoliti občinski oziroma mestni svet. Ta pripravi in sprejme statut in druge akte potrebne za prevzem funkcij po tem zakonu v treh mesecih po konstituiranju sveta.

Za volitve in sklice prvih sej občinskih oziroma mestnih svetov se uporabljajo določbe Zakona o lokalnih volitvah.

100. člen

Občinski sveti morajo v šestih mesecih po prevzemu funkcij po prejšnjem členu urediti medsebojna premoženjskopravna razmerja.

Osnova za delitev premoženja je zlasti:

- število prebivalstva;
- udeležba posameznih delov občine v zagotavljanju premoženja občine;
- lastna udeležba posameznih delov občine pri izgradnji ali oblikovanju premoženja v občini;
- obstoječa bremena občin ter terjatve, ki bodo dospevale v naslednjih letih.

Če pride do spora glede delitve premoženja sprte strani oblikujejo arbitražo, v kateri sodeluje predstavnik vlade, ter enako število predstavnikov sprtih strani.

Če spora ni mogoče rešiti na način iz prejšnjega odstavka, odloči Vrhovno sodišče v upravnem sporu meritorno.

101. člen

Delavci občinskih upravnih organov, razen delavcev, ki opravljajo državne funkcije, ki jih prevzame država in tajniki ter drugi zaposleni v organih krajevnih skupnosti imajo ob reorganizaciji lokalnih skupnosti po tem zakonu pravice, ki jih zakon zagotavlja delavcem v državnih organih za primer reorganizacije ali spremenjenih pristojnosti upravnih organov.

102. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi, v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o razveljavitvi prvega odstavka 95. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. [6/94](#)) spreminja 95. člen zakona tako, da se glasi:

»95. člen

V delih občin, kjer se državljani na zborih krajanov v krajevnih skupnostih, skladno z zakonom o referendumu za ustanovitev občin odločijo, da bodo izvedli referendume o oblikovanju novih občin do 31. marca 1994, se izvedejo volitve do 30. junija 1994. V drugih občinah se izvedejo volitve aprila 1994, referendumi o oblikovanju novih občin pa najkasneje do 31. decembra 1995. ([razveljavljen](#))

Do sprejetja nove systemske zakonodaje za financiranje občin pripada novo oblikovanim občinam delež javne porabe po sprejetem letnem proračunu preračunano na prebivalca, pri čemer se začete naložbe nadaljujejo po sprejetem programu za tekoče leto. Država zagotavlja takojšnje in redno financiranje novo nastali občini.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. [57/94](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»10. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi. v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. [14/95](#)) črta 95. člen zakona:

»95. člen
(črtan)«;

črta 96. člen zakona:

»96. člen
(črtan)«;

črta 97. člen zakona:

»97. člen
(črtan)«;

črta 98. člen zakona:

»98. člen
(črtan)«;

spreminja 99. člen zakona tako, da se glasi:

»99. člen

Občinski sveti sprejmejo statute občin do 30. aprila 1995.

V enem mesecu po sprejemu statuta občine občinski svet sprejme poslovnik o svojem delu ter akt o organizaciji in delovnem področju občinske uprave. Župan izda akt o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi v enem mesecu po sprejemu akta o organizaciji in delovnem področju občinske uprave.«;

dodaja 99.a člen zakona, ki se glasi:

»99.a člen

Predpisi prejšnjih občin v delih, s katerimi so urejene zadeve iz državne pristojnosti, navedene v 101. členu zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94), veljajo od 1.1.1995 dalje kot državni predpisi in jih izvršujejo ter s svojimi predpisi nadomeščajo državni organi v mejah svojih pristojnosti.

Predpisi prejšnjih občin v delih, s katerimi so urejene lokalne zadeve iz 21. in 22. člena tega zakona, veljajo od 1.1.1995 dalje kot občinski predpisi in jih izvršujejo ter s svojimi predpisi nadomeščajo organi občin.«

Z zakoni in drugimi državnimi predpisi določene pristojnosti organov prejšnjih občin za urejanje in izvrševanje zadev iz državne pristojnosti ne preidejo na organe novih občin.«;

spreminja 100. člen zakona tako, da se glasi:

»100. člen

Občinski sveti morajo do 30. septembra 1995 urediti medsebojna premoženjskoppravna razmerja.

Osnova za delitev premoženja je zlasti:

- število prebivalstva;
- udeležba posameznih delov občine v zagotavljanju premoženja občine;
- lastna udeležba posameznih delov občine pri izgradnji ali oblikovanju premoženja v občini;
- obstoječa bremena občin ter terjatve, ki bodo dospevale v naslednjih letih.

Če pride do spora glede delitve premoženja sprte strani oblikujejo arbitražo, v kateri sodeluje predstavnik vlade, ter enako število predstavnikov sprtih strani.

Če spora ni mogoče rešiti na način iz prejšnjega odstavka, odloči Vrhovno sodišče v upravnem sporu meritorno.«;

dodaja 100.a člen zakona, ki se glasi:

»100.a člen

Dokler se občine ne dogovorijo o izvrševanju ustanoviteljskih pravic do javnih zavodov, skladov in javnih podjetij, ustanovljenih za območje več občin, izvršujejo ustanoviteljske pravice organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda oziroma javnega podjetja, ob soglasju organov vseh občin na tem območju.«;

dodaja 100.b člen zakona, ki se glasi:

»100.b člen

Za člane občinskega sveta, župana, podžupana in tajnika se uporabljajo določbe zakona o funkcionarjih v državnih organih (Uradni list RS, št. 30/90, 18/91, 22/91, 2/91-I,

4/93) in določbe zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94).

Za zaposlene v občinski upravi se uporabljajo predpisi o delovnih razmerjih in plačah, ki veljajo za delavce v državni upravi. Pri tem se lahko za delovno mesto tajnika občinske uprave določi količnik za določitev osnovne plače največ v višini, ki ne dosega količnika delovnega mesta načelnika upravne enote.«;

dodaja 100.c člen zakona, ki se glasi:

»100.c člen

Občine morajo uskladiti svoje splošne akte, sprejete do uveljavitve tega zakona, z določbami tega zakona v roku 30 dni po uveljavitvi tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»26. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba razveljavitvi prvega odstavka 101. člena zakona o upravi in tretjega odstavka 99.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. [20/95](#)) spreminja 99.a člen tako, da se glasi:

»99.a člen

Predpisi prejšnjih občin v delih, s katerimi so urejene zadeve iz državne pristojnosti, navedene v 101. členu zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94), veljajo od 1.1.1995 dalje kot državni predpisi in jih izvršujejo ter s svojimi predpisi nadomeščajo državni organi v mejah svojih pristojnosti.

Predpisi prejšnjih občin v delih, s katerimi so urejene lokalne zadeve iz 21. in 22. člena tega zakona, veljajo od 1.1.1995 dalje kot občinski predpisi in jih izvršujejo ter s svojimi predpisi nadomeščajo organi občin.

Z zakoni in drugimi državnimi predpisi določene pristojnosti organov prejšnjih občin za urejanje in izvrševanje zadev iz državne pristojnosti ne preidejo na organe novih občin. ([razveljavljen](#))«;

ter v zvezi z razveljavitvijo tretjega odstavka 99.a člena zakona določa:

»Razveljavitev začne učinkovati 1. junija 1995.«.